

Forholdet er jo, at regeringen, og med rette synes jeg, har proklameret, at dens væsentligste opgave er at føre en kulturkamp, dvs. et opgør. Jeg kan godt sige, at i de år, der er gået siden 1968, har det, jeg kalder kulturradikalismen, og som også kan kaldes den politiske korrekthed, hærget dette land, så jeg er lige ved at sige, at den almindelige dansker snart ikke ved, hvilket ben han skal stå på.

I Henrik Gade Jensen har man en mand af et talent og et format, som virkelig har været i stand til at sige nogle nødvendige sandheder om denne kulturkamp. Han har for så vidt været i stand til at føre den kamp, som var regeringens første opgave, og når det er situationen, synes jeg altså, man må sige: Det er dog for bagvendt, at autonome smædeskrivere skal have held til at påvirke hans stilling over for regeringen.

Jeg vil spørge ministeren: Giver hun mig ikke ret i, at det er fuldstændig bagvendt, at autonome smædeskrivere, en propagandacentral af autonome venstreekstremistiske kræfter, skal have held til at bestemme, hvilke medarbejdere regeringen benytter sig af i sit daglige arbejde? Vil ministeren ikke give mig ret i, at det eneste rigtige af netop denne regering naturligvis havde været at sige: Vi vil overhovedet ikke tage smædeskrivelser eller hetz af denne art alvorligt?

Jesper Langballe (DF):

Jeg synes, ministerens svar trænger til lidt uddybning.

Ministeren siger, og det tager vi selvfølgelig til efterretning, at Henrik Gade Jensen selv valgte at opsig sin stilling. Men hvad havde regeringen besluttet sig for i det tilfælde, at Henrik Gade Jensen ikke selv havde foreslået at opsig sin stilling? Man kunne jo udmærket forestille sig, at regeringen og Henrik Gade Jensen havde truffet den samme beslutning, og derfor er det ikke helt uvæsentligt.

Kl. 13.50

Jeg kunne også spørge på en anden måde: Hvis nu regeringen havde udvist den samme loyalitet over for Henrik Gade Jensen, som han har udvist over for ministeren og regeringen, kunne man vel forestille sig, at ministeren bagefter havde sagt: Henrik Gade Jensen har selv valgt at fratæde, og jeg beklager meget, at han har gjort det til trods for mine indstændige opfordringer til at blive. Havde ministeren ikke fundet, at det havde været hæderligt?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes i og for sig godt, ministeren kunne tage stilling til det problem, der er opstået, nemlig denne påstand om, at der nærmest findes en sammensværgelse mellem TV 2 og dagbladet Information og nogle, der betegnes som autonome løgnere eller noget i den stil. Det synes jeg godt ministeren kan tage stilling til, for det er jo en virkelighedsbeskrivelse, som eksisterer inde i hovedet på nogle medlemmer af Folketinget.

Jeg tvivler på, at den har større udbredelse i andre kredse, men derfor synes jeg godt, at ministeren kunne sætte sagen på plads og sige, hvad hun mener om det, nemlig at det er det vitterlige vås, som strømmer ud af munden på de to folketingsmedlemmer, der lige har stillet spørgsmål.

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jeg vil henholde mig til det, jeg svarede ved spørgsmålets indledning. Henrik Gade Jensen har fratrukket sin stilling, det har jeg taget til efterretning, og jeg har sådan set ikke yderligere at tilføje.

Søren Krarup (DF):

Jeg takker kirkeministeren, og jeg forstår godt, at hun meget nødig vil komme for meget ind på det. Jeg har megen sympati for kirkeministeren, men jeg synes, at i hvert fald det moralske indhold af sagen er af en sådan art, at man ikke kan klare sig med bare at tie stille.

Jeg synes, det er helt indlysende – og det er jo også fastslået efterhånden – at der er tale om en propaganda, der har kørt fra de autonomes propagandacentral Modkraft, som er blevet overtaget af Information, og især fra TV 2-nyhederne. Det har altså ført til, at Henrik Gade har følt sig presset til at gå, og jeg har en fornemmelse af, at det også skyldes, at han ikke har mødt tilstrækkelig loyalitet og solidaritet fra regeringens side.

Det perspektiv, sagen rejser, er, at vi åbenbart kan forvente, at når autonome propagandacentraler får lyst til at hetze mod en person, der er knyttet til regeringen, vil regeringen stikke halen mellem benene og lade vedkommende forsvinde ud af synsfeltet. Det er en så ussel holdning, at det ikke kan være rigtigt, at man blot siger, at man ikke har mere at tilføje.

Jeg vil slutte med at spørge ministeren: Kan ministeren ikke fortælle mig, hvad man vil gøre for at undgå, at den slags dybt pinlige begivenheder finder sted i fremtiden?